

Folkethingets Flertal om Finanslovsforlagets Indhold har ført os til flere tilbels meget væsentlige Indrømmelser og navnlig til betydelige Afslag paa Bevillingerne til overordentlige Forsvarsforanstaltninger, saa formene vi dog, at Finanslovsforlagets Brugbarhed derved ikke i nogen afgjørende Grad er svekket, og vi maa ønske, at Rigsdagen kommer til at stemme om vore af Hensyn til Folkethinget opstillede Ændringsforslag, og at Beviserne for vor Smøbekommen saaledes forelægges Offentligheden.

Mindretallet (Albertsen, Berg, Bojzen, B. Christensen, Clausager, T. A. Hansen, N. Hansen, Hasle, B. Holm, Holstein, Høgsbro, Madsen, Th. Nielsen og N. Naasmussen) skal for sit Bedkommende hertil sige følgende: Vi have anset det som Opgaven for vor Virksomhed i Fællesubvalget at søge tilveiebragt en Overenskomst, hvorpaa begge Rigsdagens Afdelinger med Ære kunde gaa ind, uden at præjudicere deres grundlovmæssige Stilling, og som gav Forhaabning om, at de gode Følger af et saadant Forlig baade i Tid og Omfang kunde række videre end til Vedtagelsen af det foreliggende Finanslovsforlag.

Uagtet den almindelige Behandling i Udvalget ikke gav os videre Haab om, at en saadan Overenskomst vilde kunne naas, idet der fra Flertallets Side blev fremsat den Fordring, at vi forud og ubetinget, inden man gik videre med Forhandlingerne, skulde opgive de fem Spørgsmaal, hvorefter Striden efter den Betydning, Conseilpræsidenten havde tillagt dem, hovedsagelig dreiede sig, troede vi dog ikke at burde undlade at gjøre et Forsøg i denne Retning. Vi stillede derfor til anden Behandling i Udvalget indkomende Forslag netop om de Punkter, hvorpaa Flertallet efter vor Formening satte mest Pris (jfr. de af os nedenfor stillede Forslag om Theatret og Forsvarsbevillingerne), og da Flertallet fremdeles lagde afgjørende Vægt paa, at vi navnlig ligeledes opgav Spørgsmaalene om Kronborg Amtstue og Stiftsmidlerne, indrømmede vi, uden at dele de fremsatte Indvendinger imod disse Punkter, at der i Folkethingets Stilling med Hensyn dertil ikke turde antages at ligge nogen absolut Hindring for at indkomme Landsthinget ogsaa deri, dersom disse Indrømmelser ikke vilde have medført særegne Ulemper paa Grund af Administrationens Forhold til disse Spørgsmaal. Det laa os da nær at gjøre et Forsøg paa, om Banffeligheden af at komme til Forstaaelse paa disse Punkter ikke kunde fjernes, og i dette Diemed stillede vi Forslag i Udvalget om at meddele Ministeriet, hvorledes Forhandlingerne stod, for at give det særlig Anledning til at overveie, hvilket konstitutionelt Middel det maatte finde Opfordring til at vælge, for derved at bidrage Sit til, at en Overenskomst kunde naas. Naar Flertallet har opfattet dette Forslag saaledes, at vi dermed havde „stillet den Betingelse for gjensidig Smøbekommen, at det nuværende Ministerium fjernes“, er dette en Misforstaaelse. Man overser nemlig, at der foruden en Overenskomst i Fællesubvalget ogsaa forelaa den Mulighed for Opnaaelsen af Enighed mellem Thingene, at et af disse eller begge fornyedes igjennem en Opløsning. Forstaaelsen af Forslaget maatte efter vor Opfattelse forstaaes saaledes, at Flertallet satte større Pris paa at forhindre, at der paa dette Tidspunkt gaves Ministeriet denne Leilighed til den nævnte Overveie, end paa at medvirke til Tilveiebringelsen af en saadan Tilstand, at en frugtbar Lovgivningsvirksomhed blev mulig. Da vore Bestræbelser for ved dette Skridt at fremkalde Ministeriets Medvirksomhed til Stridens Løsning saaledes mislykkedes, maatte vi med Flertallet erkende, at en fortsat Forhandling syntes unyttig. Vi havde da kun tilbage at give den her fremsatte Betragtning Udtryk i de nedenfor fremskillede Indstillinger, idet vi bemærke, at det Forslag, vi derigjennem opfordre Folkethinget til at vedtage, formentlig klart lægger for Dagen den Beredvillighed, der fra vor Side er vist for at tilveiebringe en Overenskomst.

Flertallet henviser til dets oven givne Fremstilling af Sagens Gang, og navnlig til Ordlyden af det af et Medlem af Mindretallet stillede og af hele Mindretallet til-